

Briselē, 25.5.2016.
COM(2016) 285 final

2016/0149 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

par paku pārrobežu piegādes pakalpojumiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2016) 166 final}

{SWD(2016) 167 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

1.1. Pamatinformācija

ES patērētāji un e-mazumtirgotāji vienotā tirgus priekšrocības neizmanto pilnā mērā. 2014. gadā no citām ES valstīm preces tiešsaistē iegādājās tikai 15 % patērētāju, lai gan savā valstī to darīja 44 %; 2014. gadā vairāk nekā trīs ceturtdaļas (84 %) no pārdošanas apjoma tiešsaistē bija no valsts, kurā atrodas pārdevējs uzņēmums.¹ Eiropas Parlamenta veiktajā pētījumā lēsts, ka pilnībā funkcionējoša digitālā vienotā tirgus izveides iespējamais ieguldījums Eiropas IKP varētu būt EUR 415 miljardi². Ieguvumi no pārrobežu e-komercijas tiek lēsti 0,27 % apmērā no IKP³. Pārrobežu e-komercija dod tiešu labumu arī iedzīvotājiem un uzņēmumiem, nodrošinot viņiem iespēju piekļūt plašākam preču un pakalpojumu klāstam un zemākām cenām, ko rada lielāka cenu konkurence.

Ir daudz iemeslu, kādēļ nenotiek iegāde no citām dalībvalstīm vai pārdošana uz tām. Komisijas paziņojumā „Digitālā vienotā tirgus stratēģija Eiropai”⁴ ir izklāstīta virkne pasākumu, kuru mērķis ir uzlabot patērētāju un uzņēmumu piekļuvi tiešsaistes precēm un pakalpojumiem visā Eiropā. Minētie pasākumi ir šādi: novērst nepamatotu ģeogrāfisko diskrimināciju un cita veida diskrimināciju dzīvesvietas vai valstspiederības dēļ⁵; vēl vairāk saskaņot patērētāju līgumu normas attiecībā uz preču pārdošanu tiešsaistē un citu veidu tālpārdošanu un digitālā satura piegādi; un pārskatīt regulu par sadarbību patērētāju tiesību aizsardzības jomā.

Komisijas 2012. gada paziņojums par e-komerciju [e-tirdzniecību]⁶ internetā pasūtītu preču fizisku piegādi izvirza par vienu no galvenajiem e-komercijas izaugsmes aspektiem. Pēc tam Komisija 2013. gada Paku piegādes ceļvedī⁷ noteica pasākumus, kas veicami, lai īstenotu trīs mērķu kopumus, proti, i) nodrošināt lielāku pārredzamību un uzlabot informētību visiem e-komercijas vērtības ķēdē iesaistītajiem, ii) uzlabot piegādes risinājumu pieejamību, kvalitāti un cenu pieņemamību un iii) uzlabot patērētāju sūdzību izskatīšanas un tiesiskās aizsardzības mehānismus. Ir veikti daži uzlabojumi attiecībā uz i) pakalpojumu kvalitāti, tostarp vispārējā pakalpojuma sniedzēju sadarbības iniciatīva un ceturtais standartizācijas pieprasījums CEN/TC33⁸, un (ii) informācijas sniegšanu patērētājiem, kas panākta, izstrādājot Eiropas uzticības zīmes pirkumiem tiešsaistē⁹. Tomēr pasākumi vēl jāveic attiecībā uz cenu noteikšanas pārredzamību un pastiprinātu regulatīvo uzraudzību, ņemot vērā, ka dažu pārrobežu pakalpojumu cenas joprojām ir augstas un ne visas valsts regulatīvās iestādes spēj

¹ Eiropas Komisijas ziņojums Nr. 413.

² Eiropas Parlamenta Izpētes dienests, *Mapping the cost of Non-Europe*, 2014-19, (2015).

³ COM(2015) 100 *final*.

⁴ COM(2015) 192 *final*.

⁵ http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/docs/dsm-communication_en.pdf.

⁶ No visiem patērētājiem, kuri atbildēja uz Komisijas apspriešanos par ģeogrāfisko diskrimināciju, 83,5 % uzskatīja, ka ģeogrāfiskā diskriminācija nav attaisnojama gadījumos, kad pārrobežu piegāde ir viegli piekļūstama un patērētājs ir gatavs segt papildu transporta izmaksas (<https://ec.europa.eu/digital-agenda>).

⁷ COM(2011) 942 *final*.

⁸ COM(2013) 886 *final*.

⁹ Standartizācijas pieprasījums ir paredzēts Savienības gada darba programmā Eiropas standartizācijai 2015. gadā, COM (2014) 500 *final*, 30.7.2014.; tā pašlaik ir pieņemšanas procesā.

¹⁰ Skatīt <http://www.emota.eu/#!/publications/c1351> un <http://www.ecommerce-europe.eu/trustmark>.

ievākt datus, kas vajadzīgi paku piegādes tirgus attīstības uzraudzībai¹⁰, jo atšķiras to kompetences un paku piegādes pakalpojumu definīcija. Kad tika ieviests patlaban spēkā esošais Eiropas regulējums pasta pakalpojumu jomā, proti, Direktīva 97/67/EK, tā galvenokārt pievērsās vēstuļu pastam un vairums paku piegādes pakalpojumu neietilpa vispārējā pakalpojuma tvērumā¹¹, taču tagad vēstuļu pasts veido mazāk nekā pusi no Eiropas pasta nozares ieņēmumiem¹².

Patērētāji un mazie uzņēmumi ziņo, ka ar paku piegādi saistītās problēmas, jo īpaši augstās cenas, liedz tiem vairāk pārdot uz citām dalībvalstīm vai vairāk iegādāties no tām¹³. Pētījumi liecina, ka pārrobežu publiskās cenas, ko noteikuši vispārējā pakalpojuma sniedzēji, bieži vien trīs līdz piecas reizes pārsniedz iekšzemes ekvivalentu¹⁴ un ka šīs atšķirības nav izskaidrojamas ar darbaspēka vai citām izmaksām galamērķa valstī. Šķietami līdzīgu izcelsmes valstu cenas [par sūtījumiem] salīdzināmos attālumos dažkārt būtiski atšķiras bez acīmredzamiem pamatojošiem izmaksu faktoriem.

Augstām paku pārrobežu piegādes cenām ir vairāki iemesli. Pirmkārt, paku pārrobežu piegādes tirgū pastāv salīdzinoši lieli šķēršļi ienākšanai tirgū (piemēram, neatgūstamās izmaksas). Tie var ģeogrāfiski ierobežot jaunu konkurentu ienākšanu, jo operatoriem, attīstot plašus piegādes tirgus (un regulārus vai pastāvīgus pakalpojumus), rodas augstas fiksētās izmaksas. Ja arī konkurence pastāv, tā ir koncentrēta uz lielu apjomu sūtītājiem, piemēram, lieliem e-mazumtirgotājiem, kuri spēj ar piegādes operatoriem vienoties par cenām, kuru pamatā ir individuālas atlaides. Mazāki mazumtirgotāji un individuāli patērētāji (kuru sūtījumu apjomi nav pietiekami, lai varētu saņemt individuālas atlaides¹⁵) par paku pārrobežu piegādi maksā ievērojami augstākas publiskās¹⁶ cenas un tos apkalpo mazāk operatoru, jo īpaši attālos reģionos¹⁷, kur var būt tā, ka piegādi bez papildmaksas veic tikai vispārējā pakalpojuma sniedzējs¹⁸.

¹⁰ *BEREC-ERGP Price Transparency and regulatory oversight of cross-border parcels delivery, taking into account possible regulatory insights from the electronic communications sector*, 2015.

¹¹ Paku piegādes pakalpojumi pretēji vēstuļu pasta pakalpojumiem parasti neietilpa rezervēto pakalpojumu jomā.

¹² Vēl 2007. gadā vēstuļu pasts veidoja vairāk nekā pusi (52 %) no Eiropas pasta nozares ieņēmumiem. Taču 2011. gadā vairāk nekā pusi (52 %) no šiem ieņēmumiem nodrošināja paku un ekspressūtījumu segments. *WIK, Main developments in the postal sector* (2013).

¹³ Eiropas Komisijas Patērētāju pētījums, kurā apzināti galvenie pārrobežu šķēršļi digitālā vienotā tirgus izveidei un jomas, kurās tie ir visbūtiskākie, 2015. Eiropas Komisijas 2013. gada oktobra īpašais apsekojums, kurā secināts, ka gandrīz 40 % patērētāju norāda, ka viņus no iepirkšanās tiešsaistē attur piegādes problēmas.

¹⁴ *University St Louis* (2015) *Econometric study on cross-border prices*.

¹⁵ No visiem mazumtirgotājiem, kuri atbildēja uz Komisijas 2015. gada sabiedrisko apspriešanos par paku pārrobežu piegādi, vairāk nekā puse — no kuriem lielākā daļa bija MVU — norādīja, ka nav saņēmuši atlaides.

¹⁶ Sentluisas Universitātes veiktajā pētījumā konstatēts, ka publiskās pārrobežu cenas, ko piedāvā vispārējā pakalpojuma sniedzēji, bieži vien trīs līdz piecas reizes pārsniedz iekšzemes ekvivalentu. Kaut arī šīs publiskās cenas dažreiz var tikt samazinātas, izpildot attiecīgus nosacījumus, tās tik un tā būs salīdzinoši augstākas par individuāli noteiktiem tarifiem.

¹⁷ *FTI* (2011) veiktajā pētījumā par paku pārrobežu piegādi Kopienā secināts, ka paku piegādes tirgum ir divi līmeņi, jo īpaši teritorijās ar zemu iedzīvotāju blīvumu, kur maziem sūtītājiem, kuri sūtījumus veic neregulāri, bieži vien nav citas iespējas kā izmantot valsts pasta operatorus un maksāt augstākas cenas, tai pat laikā konstatēts, ka lielo sūtītāju tirgus ir konkurētspējīgs.

¹⁸ Piemēram, *DHL* par sūtījumu piegādi vai savākšanu Somijas attālos reģionos prasa EUR 20,00 (vai EUR 0,30/kg). *UPS* prasītā maksa par nosūtīšanu no Amsterdamas uz Denburgu (Tekselas sala) ir par 30 % lielāka nekā par nosūtīšanu no Roterdamas uz Amsterdamu. Lielākā daļa vispārējā pakalpojuma sniedzēju piemēro vienotu tarifu, t. i., vienu cenu visā valsts teritorijā.

Otrkārt, neefektīva, nekoncekventa vai neesoša regulatīvā uzraudzība rada šķēršļus vienotajam tirgum. Atšķirīgi valstu tiesiskie regulējumi un dažādās pieejas, kā dalībvalstis ir īstenojušas Direktīvu 97/67/EK, ir bijuši par iemeslu tam, ka daudzām valstu regulatīvajām iestādēm nav pietiekama pilnvarojuma uzraudzīt paku pārrobežu piegādes tirgu. Tāpēc tām trūkst informācijas, kas nepieciešama, lai identificētu iespējamus tirgus trūkumus vai regulatīvas problēmas. Pasta pakalpojumu tiesiskā regulējuma sadrumstalotība rada sarežģījumus arī paku pārrobežu piegādes pakalpojumu sniedzējiem.

Treškārt, aizvien trūkst informācijas par paku piegādes tirgu, tostarp pieejamajiem piegādes pakalpojumiem, pakalpojumu sniedzējiem un cenām. Daudzi uzņēmumi un privātpersonas zina tikai dažus operatorus, kuru pakalpojumus tie varētu izmantot, un bieži vien tie pamatā izvēlas izmantot vispārējā pakalpojuma sniedzēju. Tas apgrūtina jauno operatoru iespējas iegūt tirgus daļu un samazina konkurences spiedienu uz esošajiem operatoriem, kā rezultātā mazinās stimuls uzlabot pakalpojumu kvalitāti un palielinās cenas. Lai novērstu informācijas trūkumu, Komisija izmanto COSME finansējumu¹⁹, ar ko atbalsta piegādes pakalpojumu informācijas platformas izveidi. Tā e-mazumtirgotājiem palīdzēs iegūt vairāk informācijas par iespējamajām piegādes alternatīvām un izdarīt labāku izvēli. Turklāt sagaidāms, ka ar platformas starpniecību vidējā termiņā tiks izstrādāti līdzekļi, kas ļaus maziem sūtītājiem savus sūtījumus apvienot, tādējādi paverot tiem iespēju izmantot zemākas cenas. Īpaša saite uz šo platformu būs iekļauta šim jautājumam veltītā Komisijas tīmekļvietnē, kas tiks izveidota saskaņā ar šīs regulas noteikumiem.

Visbeidzot, daži e-mazumtirgotāji klientiem par piegādi prasa lielāku maksu, nekā maksā paši²⁰. Uzcelojums ir lielāks, sūtot uz citām valstīm vai valsts attāliem vai nomaļiem reģioniem, piemēram, salām. Augstāku maksu par piegādi uz attālākiem reģioniem prasa daži piegādes operatori, bet ne visi: lielākā daļa vispārējā pakalpojumu sniedzēju visā valsts teritorijā piemēro vienotu tarifu²¹.

1.2. Mērķi

Šīs regulas vispārīgais mērķis ir risināt konkrētus jautājumus saistībā ar paku pārrobežu piegādes pakalpojumiem; tādējādi tā papildina ar nozari saistītās regulatīvās un standartizācijas darbības, kas aprakstītas iepriekš. Tā balstās arī uz noteikumiem par paku pārrobežu piegādes pakalpojumiem, kuri paredzēti Direktīvā 97/67/EK²², kas grozīta ar Direktīvu 2002/39/EK²³ un Direktīvu 2008/6/EK²⁴ (turpmāk "Direktīva 97/67/EK"), un papildina tos.

Šā priekšlikuma konkrētie mērķi ir šādi:

¹⁹ <http://ec.europa.eu/growth/smes/cosme/>.

²⁰ Skatīt, piemēram, *Copenhagen Economics* (2016), *Principles of e-commerce delivery prices*.

²¹ Izņēmums ir *La Poste* (Francija), kas piemēro 'outré mer' tarifu un *Correos* (Spānija), kurš pussalai un Baleāru salām piemēro vienu tarifu, bet citu — Kanāriju salām, Seūtas autonomajai pilsētai, Meliljas autonomajai pilsētai un Andorai.

²² Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīva 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai (OV L 015, 21.1.1998., 14.–25. lpp.).

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 10. jūnija Direktīva 2002/39/EK, ar ko Direktīvu 97/67/EK groza attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu turpmāko atvēršanu konkurencei (OV L 176, 5.7.2002., 21.–25. lpp.).

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 20. februāra Direktīva 2008/6/EK, ar ko Direktīvu 97/67/EK groza attiecībā uz Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus pilnīgu izveidi (OV L 52, 27.2.2008., 3.–20. lpp.).

- 1) palielināt tirgu darbības rezultativitāti, a) panākot, ka paku piegādes tirgu regulatīvā uzraudzība ir efektīvāka un konsekventāka, un b) sekmējot konkurenci, un
- 2) palielināt tarifu pārredzamību, lai a) mazinātu nepamatotas tarifu atšķirības un b) samazinātu tarifus, ko maksā privātpersonas un mazie uzņēmumi, jo īpaši attālos reģionos.

Šie konkrētie mērķi atbalsta plašākā digitālā vienotā tirgus mērķus: palielināt pārrobežu e-komerciju un digitālo iekļaušanu.

1.3. Politiskais konteksts

Labāka piekļuve digitālajām precēm un pakalpojumiem ir viens no trim pīlāriem, uz kuriem balstās digitālā vienotā tirgus stratēģija, kas ir viena no desmit Žana Kloda Junkera vadītās Komisijas prioritātēm. Digitālā vienotā tirgus stratēģijā Komisija ir apņēmusies 2016. gada pirmajā pusgadā uzsākt pasākumus cenu noteikšanas pārredzamības uzlabošanai un paku pārrobežu piegādes regulatīvās uzraudzības pastiprināšanai.

Eiropadome 2015. gada 25. un 26. jūnija sanāksmē digitālā vienotā tirgus stratēģiju atbalstīja un apstiprināja, ka tā būtu jāizmanto iekļaujošas izaugsmes veicināšanai visos ES reģionos.

Digitālā vienotā tirgus stratēģiju telekomunikāciju nozares ministri apsprieda Transporta, telekomunikāciju un enerģētikas padomes sanāksmē 2015. gada 11. un 12. jūnijā. Viņi atzinīgi novērtēja stratēģijas mērķus un atkārtoti uzsvēra, ka digitālajai ekonomikai ir svarīga nozīme nodarbinātības un izaugsmes veicināšanā un ES konkurētspējas stiprināšanā. Tika uzsvērtā nepieciešamība darīt pārredzamākas paku piegādes cenas visā ES.

Eiropas Parlaments ziņojumā par virzību uz Digitālā vienotā tirgus aktu²⁵ ir uzsvēris, ka pieejami, cenu ziņā pieņemami, efektīvi un kvalitatīvi piegādes pakalpojumi ir būtisks priekšnosacījums pārrobežu e-komercijas attīstībai. Tas atbalstīja arī pasākumus, kuru mērķis ir uzlabot cenu noteikšanas pārredzamību un regulatīvo uzraudzību, kas vērsta uz paku pārrobežu piegādes pakalpojumu tirgu netraucētu darbību.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

2.1. Ieinteresēto personu viedoklis

Komisija no 2015. gada maija līdz augustam rīkoja sabiedrisko apspriešanos par paku pārrobežu piegādi un saņēma 361 atbildi. Galvenās piegādes problēmas, par kurām ziņoja patērētāji, bija nenoteiktība vai trūkstošā iespēja izvēlēties piegādes datumu un laiku, kā arī cenas. Vairāk nekā divas trešdaļas patērētāju, kas apsvēruši iepirkšanos tiešsaistē, taču pēc tam no tās atteikušies ar piegādi saistītu problēmu dēļ, tā rīkojās tāpēc, ka piegādes cena bija augsta. Ar piegādes pakalpojumu cenām biežāk bija neapmierināti mazāki uzņēmumi. Valsts pasta operatori uzskatīja, ka galvenais faktors, kas varētu uzlabot piegādes pakalpojumus, ir sistēmas sadarbība, bet daudzi citi piegādes operatori norādīja, ka progresu varētu panākt ar konkurences palielināšanu²⁶. Apspriešanās procesā saņemtās atbildes saskanēja ar vairākiem apsekojuma konstatējumiem²⁷.

Seminārā, kas tika rīkots, lai atzīmētu 18 mēnešus kopš 2013. gada Paku piegādes ceļveža publicēšanas, e-mazumtirgotāji skaidroja, ka piedāvātie piegādes pakalpojumi, viņuprāt, ir uzlabojušies, tomēr vēl ir daudz darāmā. Tika uzsvērts, ka īpašas bažas raisa augstie tarifi par

²⁵ 2015/2147 (INI).

²⁶ Sīkāka informācija par apspriešanos atrodama tīmekļvietnē http://ec.europa.eu/growth/tools-databases/newsroom/cf/itemdetail.cfm?item_id=8169.

²⁷ Skatīt, piemēram, Eiropas Komisijas ziņojumu Nr. 413 un patērētāju aptauju par digitālo vienoto tirgu.

pārrobežu piegādi un atpakaļsūtīšanu, kā arī vājā sadarbība un grūtības izmantot (un mainīt) dažādus piegādes operatorus. Pasta direktīvas komiteja 2015. gada jūnija sanāsmē ziņoja par valstu regulatīvo iestāžu dažādajām pieejām attiecībā uz paku piegādes tirgu, un pārrobežu paku piegādes tirgu pēc 2012. gada zaļās grāmata pieņemšanas apsprieda arī iepriekšējās Pasta direktīvas komitejas sanāsmēs.

2.2. Īpašas zināšanas

*FTI Consulting*²⁸ ir guvusi pierādījumus, ka paku pārrobežu piegādes tirgū attiecībā uz maziem sūtītājiem, kuri sūtījumus neveic bieži, tirgus vara pieder vispārējā pakalpojuma sniedzējiem. *Copenhagen Economics*²⁹ ir konstatējusi, ka pārrobežu piegādes cenas bieži vien trīs līdz piecas reizes pārsniedz iekšzemes ekvivalentus. Sentluisas Universitāte ir secinājusi, ka vispārējā pakalpojuma sniedzēju publicētās paku pārrobežu piegādes cenas (privātpersonām un mazajiem uzņēmumiem) ir gandrīz piecas reizes augstākas nekā to iekšzemes ekvivalenti un ka pārrobežu cenu starpību, šķiet, statistiski neietekmē darbaspēka vai citas izmaksas galamērķa valstī³⁰.

Eiropas Regulatoru grupa pasta pakalpojumu nozarē (*ERGP*) ir izskatījusi vairākus jautājumus, kas saistīti ar paku pārrobežu piegādi, tostarp par tiesiskajiem režīmiem³¹, tirgus raksturu un konkurences darbību³² un tirgus analīzi³³. 2015. gadā ar Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādi (*BEREC*) tika izveidota kopīga darba grupa, lai izpētītu, vai pārrobežu paku piegādes nozarē var pārnest elektronisko komunikāciju nozares regulatīvo pieredzi³⁴. Antverpenes Universitātes veiktajā pētījumā ir norādīts, ka par ES paku piegādes tirgu trūkst datu³⁵.

2.3. Ierosinātās regulas ietekmes novērtējums

Komisija veica rīcībpolitisko risinājumu ietekmes novērtējumu saskaņā ar tās labāka regulējuma politiku.

Tika izvērtētas piecas rīcībpolitisko risinājumu grupas. Papildu pasākumi, kas ļautu apvienot mazo mazumtirgotāju paku sūtījumus, tika noraidīti, jo ir sagaidāms, ka šādu iespēju mazajiem mazumtirgotājiem nodrošinās informācijas platforma, kas saņem *COSME* finansējuma atbalstu. Cenu regulēšanas risinājums tika noraidīts, jo tas varētu izraisīt konkurences izkropļojumus sarežģītā tirgus vidē, jo īpaši, ņemot vērā zināšanu trūkumu par šīs nozares regulējumu un tirgu. Turklāt *ERGP/BEREC* kopīgajā ziņojumā apstiprināts, ka starp telekomunikāciju un pasta nozari pastāv ievērojamas atšķirības, piemēram, izmaksu struktūru ziņā. Pamatscenārija saglabāšana arī tika noraidīta, jo līdzšinējā rīcība nav uzlabojusi paku pārrobežu piegādes pakalpojumu cenu pieejamību vai regulatīvo uzraudzību.

Tika saglabātas divas risinājumu grupas, galveno uzmanību pievēršot cenu noteikšanas pārredzamībai un regulatīvajai uzraudzībai. Tika noraidīta arī tādu cenu pārredzamības palielināšana³⁶, par kurām individuāli vienojas pasta operatori un lielie e-mazumtirgotāji, jo lielāki sūtītāji var izmantot atlaižu tarifus un sarunātus tarifus. Tika noraidīta arī prasība, kas

²⁸ *FTI Consulting* (2011).

²⁹ *Copenhagen Economics* (2013) *E-commerce and delivery*.

³⁰ *University St Louis* (2015).

³¹ *ERGP* (15) 28.

³² *ERGP* (14) 26.

³³ *ERGP* (13) 37.

³⁴ *ERGP PL* (15) 32.

³⁵ *University of Antwerp* (2015) *Cross-border parcel logistics*.

³⁶ Arī šis risinājums tika noraidīts, jo tas paredzētu komerciāli sensitīvas informācijas publiskošanu, kā rezultātā konkurence vairs nedarbotos.

e-mazumtirgotājiem liktu publicēt cenas, ko tie maksā piegādes operatoriem. Prasība, ka visiem operatoriem valsts regulatīvajām iestādēm ir iepriekš jāpaziņo par jebkādam cenu izmaiņām, tika noraidīta sakarā ar administratīvo slogu un iespējamu šķēršļu rašanos ieguldījumiem un inovācijai.

Ietekmes novērtējumā tika ierosināts pasākumu kopums, kas uzlabotu vispārējā pakalpojuma sniedzēju tarifu pārredzamību un stiprinātu visu paku piegādes pakalpojumu sniedzēju regulatīvo uzraudzību, un papildinātu plašāku darbu, ko veic, lai uzlabotu pārrobežu piegādes pakalpojumu kvalitāti un pieklūstamību³⁷.

Vēlamajiem risinājumiem nebūs tiešas vai netiešas negatīvas sociālās ietekmes. Pārrobežu piegādes cenām kļūstot pieejamākām, palielināsies e-komercija, kas netiešā veidā pozitīvi ietekmēs izaugsmi un nodarbinātību un patērētāju labklājību, jo īpaši mazaizsargātiem lietotājiem nomaļos reģionos.

Tieša ietekme uz vidi nav sagaidāma. Pateicoties labākai cenu noteikšanas pārredzamībai, palielināsies tirgus efektivitāte, kas var netiešā veidā līdzsvarot iespējamo negatīvo ietekmi uz vidi (piem., transportlīdzekļu emisiju palielināšanās) ar pozitīvo ietekmi (piemēram, kravu apvienošana). Negatīva ietekme uz pamattiesībām nav sagaidāma.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

3.1. Juridiskais pamats

Priekšlikums ir balstīts uz Līguma par Eiropas Savienības darbību 114. pantu, jo priekšlikums ir saistīts ar paku piegādes pakalpojumu iekšējo tirgu un tā darbību.

3.2. Subsidiaritāte

Spēkā esošais tiesiskais regulējums (Direktīva 97/67/EK) nav īstenots tādā veidā, kas visā Eiropas Savienībā nodrošina cenu ziņā pieejamus pārrobežu paku piegādes pakalpojumus ārpus vispārējā pasta pakalpojuma³⁸. Pārrobežu piegāde pēc savas būtības ietver piegādes pakalpojumus vairākās dalībvalstīs, un tādēļ valstu regulatīvās iestādes nevar tos uzraudzīt neatkarīgi viena no otras un bez informācijas par piegādes izmaksām citās dalībvalstīs, piemēram, par galatarifiem, ko operators galamērķa dalībvalstī nosaka operatoram izcelsmes dalībvalstī. Lai risinātu problēmas cēloņus, ir vajadzīgi Savienības līmeņa pasākumi. Valstu regulatīvo iestāžu pienākums būs novērtēt, vai, ņemot vērā tirgus apstākļus konkrētajā dalībvalstī, pārrobežu pakalpojumu cenas ir pieejamas.

Turklāt — lai gan atšķirīgie valstu noteikumi, kas reglamentē paku piegādes operatoru regulatīvo uzraudzību, nav nesaderīgi ar Direktīvu 97/67/EK, tie rada juridisko nenoteiktību un šķēršļus vienotajam pasta pakalpojumu tirgum. Ir vajadzīgi Savienības līmeņa pasākumi, lai noteiktu minimālās prasības attiecībā uz visu pasta operatoru regulatīvo uzraudzību visā Savienības teritorijā, tādējādi izvairoties no regulējuma sadrumstalotības³⁹. Subsidiaritātes princips tiek ievērots, jo Savienības iesaistīšanās ir nepieciešama, lai novērstu iekšējā tirgus šķēršļus.

³⁷ Ietekmes novērtējuma dokumenti ir pieejami tīmekļvietnē http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

³⁸ Arī par paku pārrobežu piegādes pakalpojumiem, kuri ir daļa no vispārējā pakalpojuma, ir paustas bažas, ka minētie pakalpojumi nav cenu ziņā pieejami Pasta pakalpojumu direktīvas 12. panta nozīmē.

³⁹ Piemēram, valstu regulatīvo iestāžu atšķirīgās pieejas rada lielāku slogu paku piegādes pakalpojumu sniedzējiem, kuriem jāizpilda datu pieprasījumi, kas katrā dalībvalstī, kurā tie darbojas, būtiski atšķiras.

3.3. Proporcionalitāte

Šī regula ierosina tikai noteikto mērķu sasniegšanai nepieciešamo Savienības rīcību. Paku piegādes operatoru pašregulācija nav mainījusi regulatīvo uzraudzību un tarifu pārredzamību un nav ievērojami uzlabojusi paku pārrobežu piegādes pakalpojumu cenu pieejamību mazajiem sūtītājiem.

Tarifu pārredzamības uzlabošanas pasākumi ir proporcionāli, jo tie ir ierobežoti un ir pievērsti galvenokārt tiem tirgus segmentiem, kuros pastāv pierādījumi par ierobežotām izvēles iespējām, kas kopā ar paku pārrobežu piegādes tirgu strukturālajām iezīmēm (piemēram, lielas neatgūstamās izmaksas, apjomradīti ietaupījumi) sadārdzina pārrobežu piegādes pakalpojumu cenas mazu apjomu sūtītājiem. Individuālās komerciālu pārrunu ceļā noteiktās cenas, kuras galvenokārt izmanto lielie e-mazumtirgotāji (un kuras piedāvā arī operatori, kas nav vispārējā pakalpojuma sniedzēji) cenu noteikšanas pārredzamības pasākuma tvērumā neietilpst, taču konkurences *ex post* kontroles arī turpmāk aptvers visus operatorus un visus tirgus segmentus. Tas, kādas pakas ietilpst vispārējā pakalpojuma saistību tvērumā, kuras nosaka, ka tarifiem ir jābūt pieejamiem, uz izmaksām orientētiem, pārredzamiem un nediskriminējošiem, dalībvalstīs atšķiras, tāpēc šos pakalpojumus nevar tieši salīdzināt visas Savienības mērogā un Direktīvas 97/67/EK izpilde nedos vēlamo rezultātu.

Lai samazinātu administratīvo slogu mazākajiem uzņēmumiem, kuri nedarbojas pārrobežu mērogā, iepriekšminētais neattieksies uz maziem uzņēmumiem un mikrouzņēmumiem (piegādes operatoriem ar mazāk nekā 50 darbinieku), kuri uzņēmējdarbību veic tikai vienā dalībvalstī. Tiem, kas ietilpst pasākuma tvērumā, šī regula viesīs lielāku skaidrību par juridiskajiem pienākumiem un novērsīs sadrumstalotību Savienībā.

3.4. Instrumenta izvēle

Komisija ierosina regulu, jo tā nodrošina vienotā tirgus šķēršļu likvidēšanu, papildinot spēkā esošo tiesisko regulējumu attiecībā uz pasta pakalpojumiem. Priekšlikumā jo īpaši ietilpst konkrētas, tieši piemērojamas prasības attiecībā uz valsts regulatīvajām iestādēm un paku piegādes pakalpojumu sniedzējiem; tas ietver arī Eiropas līmeņa mehānismu, kas ļauj nodrošināt pārredzamību un novērtēt paku pārrobežu piegādes tarifu pieejamību. Turklāt regula nodrošina ātru rīcību un samazina ar transponēšanu saistīto administratīvo slogu dalībvalstīm, vienlaikus izvairoties no turpmākas tiesiskā regulējuma sadrumstalotības, kas varētu izrietēt no citiem tiesību instrumentiem (piemēram, direktīvas).

3.5. Priekšlikuma struktūra un galvenās tiesības un pienākumi

Priekšmets, darbības joma un definīcijas (1. un 2. pants)

Regulas 1. un 2. pantā ir ietverti vispārīgi noteikumi par regulas priekšmetu un darbības jomu, kā arī attiecīgās definīcijas. Šīs definīcijas papildina Direktīvas 97/67/EK 2. pantā noteiktās definīcijas attiecībā uz pakām; tās pilnībā atbilst minētajā direktīvā noteiktajām definīcijām. Kā noteikts Pasaules Pasta savienības (UPU) pieņemtajos attiecīgajos noteikumos, termins “galatarifi” aptver gan galamaksu (ko piemēro vēstuļu pasta sūtījumiem⁴⁰), gan ienākošo sūtījumu iekšzemes apstrādes tarifus (ko piemēro pakām⁴¹). Saskaņā ar paku piegādes pakalpojuma sniedzēju un dalībvalstu ierasto praksi par pakām šīs regulas piemērošanas nolūkā uzskatāmas pakas, kuru svars nepārsniedz 31,5 kg. Tādēļ šī regula neattieksies uz loģistiku; tā arī neattiecas uz pārvadāšanu kā tādu, proti, ja tā nenotiek saistībā ar savākšanu,

⁴⁰ ⁴⁰UPU Konvencijas 29. pants.

⁴¹ ⁴¹UPU Konvencijas 35. un 36. pants.

šķirošanu vai piegādi⁴². Turklāt pilnīgi atbilstīgi Direktīvas 97/67/EK attiecīgajiem noteikumiem, jo īpaši 2. panta 1. un 1.a punktam⁴³, nav noteikta prasība, ka visas 2. panta 2. punkta a) un b) punktā minētās darbības ir jāveic kumulatīvi.

Informācijas sniegšana (3. pants)

Šajā pantā precizēts, ka noteikums par informācijas sniegšanu valsts regulatīvajām iestādēm attiecas uz visiem paku piegādes pakalpojumu sniedzējiem, kuros strādā vairāk par 50 darba ņēmēju un kuri uzņēmējdarbību veic vairākās dalībvalstīs. Tas valsts regulatīvajām iestādēm uzliek pienākumu uzraudzīt tirgu un apkopot ierobežotu statistikas datu kopumu. Lai nodrošinātu, ka valsts pārvaldes iestāžu rīcībā ir galvenie dati par e-komercijā izmantoto paku klāstu, papildus operatoriem, kuri uzņēmējdarbību veic vairākās dalībvalstīs un tādējādi sniedz pārrobežu pakalpojumus, regula aptvers tikai lielos operatorus. Noteikums ir tāds, ka visiem paku piegādes pakalpojuma sniedzējiem, kuros strādā vairāk par 50 darba ņēmēju, reizi gadā jāiesniedz ierobežots informācijas kopums. Mērķis ir apvienot un precizēt pašreizējo sadrumstaloto regulatīvo kompetenci un pamatoties uz esošo labāko praksi. Turklāt šie konsekvēntākie pienākumi ir arī to Eiropas mēroga paku piegādes pakalpojumu sniedzēju interesēs, uz kuriem patlaban attiecas dažādu dalībvalstu atšķirīgie informācijas pieprasījumi. Lai gan informācijas pamatprasības ir noteiktas 3. pantā, informācijas iesniegšanas veidlapa tiks pieņemta ar īstenošanas aktiem. Šajā sakarā tehniskas konsultācijas būtu jāsniedz *ERGP*, taču veidlapas izstrāde būs Komisijas pašas ziņā.

Tarifu pārredzamība un galatarifi (4. pants un pielikums)

4. panta 1. punktā ir īpašs tikai vispārējā pakalpojuma sniedzējiem noteikts pienākums reizi gadā (vēlākais 31. janvārī) valsts regulatīvajai iestādei iesniegt publisku sarakstu ar tarifiem, ko no kalendārā gada 1. janvāra piemēro konkrētai regulas pielikumā minētai pakalpojumu grupai. Pielikums aptver 15 nozīmīgākos pasta sūtījumu veidus, kurus nodrošina vispārējā pakalpojuma sniedzēji un visbiežāk izmanto individuāli klienti un mazie uzņēmumi. Citiem paku piegādes pakalpojumu sniedzējiem šo īpašo noteikumu nepiemēro, arī tāpēc, ka tie principā ir koncentrēti atšķirīgos tirgus segmentos (proti, uzņēmumu savstarpējie pakalpojumi un lielie e-mazumtirgotāji). Lai gan ne visi vispārējā pakalpojuma sniedzēji var nodrošināt visus pielikuma a) līdz o) punktā uzskaitītos sūtījumus, pielikumā ietverti svarīgākie iekšzemes un pārrobežu e-komercijā izmantoto sūtījumu veidi, kas nav ekspressūtījumi un kas principā ir pieejami visiem Savienības iedzīvotājiem neatkarīgi no atrašanās vietas. Šī valsts regulatīvajām iestādēm regulāri sniegtā informācija par tarifiem nodrošina neapstrīdamu datu kopumu, kas a) publicējams īpašā Komisijas tīmekļvietnē un b) izmantojams tarifu pieejamības novērtēšanā saskaņā ar 5. pantu.

Minētais pienākums attiecas tikai uz tarifu publisko sarakstu un tādējādi neietver atlaižu tarifus vai individuāli noteiktus tarifus (uz kuriem attiecas komerciāli apsvērumi). Komisija līdz kalendārā gada 30. aprīlim tarifus publicē Komisijas tīmekļvietnes *EUROPA* īpašā sadaļā. Šī tīmekļvietne nav komerciāla, un citu pakalpojumu sniedzēju, tostarp eksprespasta pakalpojumu sniedzēju, datus tajā nav paredzēts ietvert. Tomēr, ja vien attiecīgie piegādes pakalpojumi ir līdzvērtīgi un nodrošina piegādi adresāta dzīvesvietā vai citā atrašanās vietā un ir izpildīti citi piemērojamie kritēriji, tīmekļvietnē brīvprātīgi var iekļaut arī piegādes pakalpojumu sniedzēju, kas nav vispārējā pakalpojuma sniedzēji, noteiktos piegādes pakalpojumu tarifus (sk. arī 14. apsvērumu).

⁴² Skatīt 17. apsvērumu Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 20. februāra Direktīvā 2008/6/EK, ar ko groza Direktīvu 97/67/EK, OV L 52, 27.2.2009., 5. lpp.

⁴³ Skat. ģenerālvokāta Ntlo Jēskinena secinājumus lietā C-148/10, *International NV*, agrāk — *Express Line NV*, EU:C:2011:351, 59. punkts.

Turklāt saskaņā ar 4. panta 3. un 4. punktu vispārējā pakalpojuma sniedzējiem katru gadu valsts regulatīvajām iestādēm — un tādējādi arī Komisijai — ir jāiesniedz galatarifi (t. i., izcelsmes valsts vispārējā pakalpojuma sniedzēja maksājumi galamērķa valsts vispārējā pakalpojuma sniedzējam par pārrobežu sūtījumu pārvadāšanas, šķirošanas un piegādes izmaksām galamērķa dalībvalstī). Tā kā šie dati ir sensitīva komercinformācija, tie netiks publicēti un tiks izmantoti tikai kopējo tarifu noteikšanai. Tomēr ir ļoti svarīgi, lai informācijai par galatarifiem varētu piekļūt valsts regulatīvās iestādes un Komisija, jo šī informācija ir nepieciešama, lai novērtētu tarifu pieejamību saskaņā ar 5. pantu. Gan tarifu, gan galatarifu sniegšana vispārējā pakalpojuma sniedzējiem rada ļoti nelielu administratīvo slogu.

Tarifu pieejamības novērtēšana (5. pants)

5. panta 1. punkts nosaka, ka valsts regulatīvajām iestādēm ir pēc objektīviem kritērijiem jānovērtē saskaņā ar 4. panta 1. punktu iegūto vispārējā pakalpojuma sniedzēju tarifu pieejamība. Svarīgākie pamatelementi, kas novērtēšanā jāņem vērā, ir uzskaitīti neizsmeļošā sarakstā a)–c) apakšpunktā. Minētie elementi ietver kopīgus kritērijus, piemēram, izcelsmes un galamērķa valsts vispārējā pakalpojuma sniedzēju noteiktos iekšzemes tarifus vai galatarifu līmeni. Tos var papildināt ar citiem kritērijiem, kas ir īpaši svarīgi, lai attiecīgos tarifus varētu izskaidrot, piemēram, īpašas transporta vai apstrādes izmaksas vai divpusēji sūtījumu apjomi starp piegādes pakalpojumu sniedzējiem. Ja valsts regulatīvā iestāde secina, ka paku pārrobežu piegādes tarifi nav pieejami, tā attiecīgajam paku piegādes pakalpojuma sniedzējam lūdz papildinformāciju un/vai pamatojumu. Noteiktie termiņi ir funkcionāli un paredzēti tam, lai nepieļautu informācijas vai pamatojuma sniegšanas kavējumus (1., 3. un 4. punkts). Saskaņā ar 5. panta 4. punktu novērtējums kopā ar pamatojumu ir attiecīgā gadījumā jānosūta ne tikai Komisijai, bet arī citām valsts regulatīvajām iestādēm. Turklāt novērtējums ir jānosūta attiecīgajām iestādēm, kam uzticēta konkurences tiesību īstenošana un uz ko vienādā mērā attiecas konfidencialitātes prasības. Šai pastiprinātajai pārredzamībai vajadzētu radīt būtisku spiedienu, kas liktu mainīt tarifus, kuri ir ievērojami augstāki un kurus var uzskatīt par nepieejamiem vai pat atturošiem. Pārredzamība Savienības mērogā būtu jānodrošina ar 5. panta 4. punktu, kurā paredzēts, ka Komisija minētajā tīmekļvietnē publicē attiecīgo valsts regulatīvo iestāžu iesniegto novērtējumu un pamatojumu nekonfidenciālo versiju. Tas ļaus informāciju par šo jautājumu regulāri saņemt visām iesaistītajām pusēm, tostarp patērētāju tiesību īstenošanas iestādēm.

Direktīvas 97/67/EK 12. pantā izklāstītie regulatīvie principi — cenu pieejamība, saskaņotība ar izmaksām, pārredzamība un nediskriminēšana — attiecas tikai uz paku (un vēstuļu) sūtījumiem, kas ietilpst vispārējā pakalpojuma saistību tvērumā. Valsts regulatīvajām iestādēm jānodrošina, ka vispārējo pakalpojumu tarifi ir saskaņā ar šiem principiem. Tomēr valsts regulatīvās iestādes vairāk koncentrējas uz vietējiem tirgiem nekā pārrobežu tirgiem, arī tad, ja runa ir par to pakalpojumu cenu pieejamības nodrošināšanu, kuri ir daļa no vispārējā pakalpojuma. Šis pants nepārprotami paplašinās valsts regulatīvo iestāžu regulatīvās uzraudzības tvērumu, aptverot arī vairākus vispārējā pakalpojuma sniedzēja sniegtus pārrobežu pakalpojumus, kuri ir lielā mērā līdzīgi, bet nav līdzvērtīgi ar vispārējā pakalpojuma saistībām visās dalībvalstīs.

Pārredzamība un nediskriminējoša pārrobežu piekļuve (6. pants)

6. pantā lielā mērā ir kodificēti principi, kas analizēti tā dēvētajos *REIMS* lēmumos (tie attiecas uz daudzpusējiem pārrobežu nolīgumiem par galamaksu, ko vispārējā pakalpojuma

sniedzēji ir noteikuši vēstuļu/paku sūtījumiem)⁴⁴, un tā pamatā ir procedūras elementi, kas noteikti Regulas 531/2012⁴⁵ 3. pantā attiecībā uz vairumtirdzniecības viesabonēšanas piekļuvi. Tam būtu jānodrošina juridiskā noteiktība vispārējā pakalpojuma sniedzējiem, kuri ir šā noteikuma adresāti, un citiem paku piegādes pakalpojumu sniedzējiem, kuri varētu vēlēties piekļūt pārrobežu pakalpojumiem. Ar šo noteikumu netiek risināti vispārīgi jautājumi par piekļuvi piegādes sistēmai, uz kuriem attiecas iespējami valstu noteikumi un Direktīvas 97/67/EK 12. panta piektais ievilkums. Tas neattiecas arī uz īpašiem jautājumiem par piekļuvi dažiem infrastruktūras elementiem, kā noteikts Direktīvas 97/67/EK 11.a pantā. Juridiskās drošības labad un lai piemērotu nediskriminēšanas un pārredzamības principus, ir nepieciešams konkurējošiem alternatīviem pasta operatoriem piešķirt vienlīdzīgu piekļuvi galatarifiem, kas piemērojami daudzpusējo galatarifu nolīgumu pusēm (t. i., vispārējā pakalpojuma sniedzējiem). Izvērtējot katru gadījumu atsevišķi, var būt attaisnojami, ka galatarifi, ko maksā trešās puses statusā esoši pasta operatori, dažos gadījumos pārsniedz tos galatarifus, ko maksā vispārējā pakalpojuma sniedzēji. Tā var būt gadījumos, kad puses var pierādīt, ka izcelsmes valsts operatora maksātie galatarifi nesedz nolīguma izveides, darbības un administrēšanas izmaksas, papildu izmaksas, kas radušās, pieņemot un apstrādājot sūtījumus no nenorādītiem pasta operatoriem, un citas tamlīdzīgas izmaksas. Principā piekļuves punkts ir ienākošā pasta sūtījumu apmaiņas vieta, kuru noteicis vispārējā pakalpojuma sniedzējs. Tāpat ir svarīgi, lai pārrobežu piekļuve — neatkarīgi no vispārīgām atšķirībām attiecībā piekļuvi piegādes sistēmai — aptvertu visus attiecīgos saistītā tīkla elementus, tostarp jo īpaši programmatūras un informācijas elementus (2. un 3. punkts), jo tie ir neatņemama daļa no patlaban gatavotajiem nolīgumiem, piemēram, *Interconnect*, un līdzīgiem iespējamiem turpmākiem nolīgumiem.

Sankcijas (7. pants)

Šis ir standarta noteikums, kura mērķis ir valstu regulatīvajām iestādēm nodrošināt iedarbīgas, samērīgas un preventīvas sankcijas par ES tiesību pārkāpumiem.

Pārskatīšanas klauzula (8. pants)

8. pantā Komisijai ir noteikts regulāras pārskatīšanas pienākums. Šajā pārskatīšanā ir ietverti ne tikai ar regulu tieši saistītie jautājumi (a)–(c) apakšpunkts), bet arī citi paku pārrobežu piegādes pieejamības, piekļūstamības un cenu pieejamības pasākumi, kuri īstenoti saskaņā ar 2013. gada Paku piegādes ceļvedi (tostarp nozares iniciatīvas, standartizācija u. c.) un kuri papildina šo regulu.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Ierosinātā regula neietekmē Savienības budžetu.

⁴⁴ Komisijas 2003. gada 23. oktobra lēmums par procedūru saskaņā ar EK līguma 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta COMP/C/38.170 — *REIMS II* atkārtots paziņojums) (izziņots ar dokumenta numuru C(2003) 3892, OV L 56, 24.2.2004., 76. lpp.

⁴⁵ OV L 172, 30.6.2012., 10. lpp.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA**par paku pārrobežu piegādes pakalpojumiem**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
 ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,
 ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
 pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
 ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹,
 ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²,
 saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,
 tā kā:

- (1) Tarifi, ko piemēro paku un citu pasta sūtījumu mazu apjomu pārrobežu sūtītājiem, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem un privātpersonām, joprojām ir salīdzinoši augsti. Tas tieši un negatīvi ietekmē lietotājus, kuri vēlas saņemt paku pārrobežu piegādes pakalpojumus, jo īpaši e-komercijas ietvaros.
- (2) Attiecībā uz valsts regulatīvo iestāžu kompetenci paku piegādes pakalpojumu sniedzēju tirgus uzraudzībā un regulatīvajā uzraudzībā starp dalībvalstīm pastāv būtiskas atšķirības. Tas tika apstiprināts kopīgajā ziņojumā³, kuru sagatavoja Eiropas Regulatoru grupa pasta pakalpojumu nozarē un Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestāde un kurā secināts, ka valsts regulatīvajām iestādēm ir nepieciešamas piemērotas regulatīvās pilnvaras ieviekt un ka šādas pilnvaras, šķiet, nav pieejamas visās dalībvalstīs. Šīs atšķirības rada papildu administratīvo slogu un atbilstības nodrošināšanas izmaksas paku piegādes pakalpojumu sniedzējiem, kuri darbojas pāri robežām. Tādējādi šīs atšķirības ir šķērslis paku pārrobežu piegādes pakalpojumu sniegšanai un līdz ar to tieši ietekmē iekšējā tirgus darbību.
- (3) Paku pārrobežu piegādes pakalpojumu tirgus ir daudzveidīgs un sarežģīts, tajā darbojas dažādi pakalpojumu sniedzēji, kas atkarībā no sūtījumu svara, izmēra un formāta, kā arī galamērķa, pievienotās vērtības elementiem, piemēram, izsekojamības risinājumiem, un nosūtīto sūtījumu skaita piedāvā atšķirīgus pakalpojumus un cenas. Šīs daudzveidības dēļ paku piegādes pakalpojumus ir grūti salīdzināt starp dažādiem pakalpojumu sniedzējiem gan kvalitātes, gan cenas ziņā. Turklāt mazu apjomu sūtītāji,

¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

² OV C [...], [...], [...]. lpp.

³ BoR (15) 214/ERGP PL (15) 32.

piemēram, mazi un vidēji uzņēmumi un privātpersonas bieži nav informēti par dažādiem paku piegādes pakalpojumu piedāvājumiem.

- (4) Lai uzlabotu paku pārrobežu piegādes pakalpojumu cenu pieejamību, jo īpaši lietotājiem attālos vai mazapdzīvotos reģionos, ir nepieciešams, ka attiecībā uz noteiktu sarakstu ar pakalpojumiem, ko paku pārrobežu piegādē sniedz vispārējā pakalpojuma sniedzēji un lielākoties izmanto mazie un vidējie uzņēmumi un privātpersonas, publisko tarifu saraksti kļūst pārredzamāki. Publisko sarakstu pārredzamība ir nepieciešama arī, lai risinātu jautājumu par augstajiem tarifiem, ko piemēro pārrobežu piegādes pakalpojumiem, un lai vajadzības gadījumā mazinātu nepamatotas tarifu atšķirības starp paku iekšzemes un pārrobežu piegādes pakalpojumiem.
- (5) Lielākajā daļā dalībvalstu ir vairāki pakalpojumu sniedzēji, kas sniedz paku iekšzemes piegādes pakalpojumus, bet tikai daži no šiem pakalpojumu sniedzējiem piedāvā arī paku pārrobežu piegādes pakalpojumus. Šajā kontekstā, lai saglabātu un veicinātu efektīvu konkurenci un aizsargātu lietotājus, ir svarīgi nodrošināt pārredzamu un nediskriminējošu piekļuvi paku pārrobežu piegādes pakalpojumu sniegšanai nepieciešamajiem pakalpojumiem un infrastruktūrai.
- (6) Pašlaik pasta pakalpojumus regulē Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/67/EK⁴. Ar šo direktīvu paredz kopējus noteikumus, kas attiecas uz pasta pakalpojumu sniegšanu un vispārējā pasta pakalpojuma sniegšanu Savienībā. Tā galvenokārt, bet ne ekskluzīvi, ir vērsta uz iekšzemes vispārējiem pakalpojumiem un nerisina tādus jautājumus kā paku piegādes pakalpojumu sniedzēju regulatīvā uzraudzība, paku pārrobežu piegādes atsevišķu pakalpojumu tarifu pārredzamība un galatarifi, tarifu cenu pieejamības novērtēšana attiecībā uz konkrētiem paku pārrobežu piegādes pakalpojumiem un pārredzama un nediskriminējoša pārrobežu piekļuve konkrētiem paku pārrobežu piegādes pakalpojumiem un/vai infrastruktūrai. Tāpēc attiecībā uz paku pārrobežu piegādes pakalpojumiem šī regula papildina Direktīvas 97/67/EK noteikumus.
- (7) Aptuveni 80 % adresēto pasta sūtījumu, ko rada e-komercija, šobrīd sver mazāk par diviem kilogramiem, un bieži vien tos apstrādā vēstuļpasta sūtījumu plūsmā. Ir svarīgi, lai uz šiem pasta sūtījumiem attiektos šī regula un jo īpaši prasības par tarifu pārredzamību un to cenu pieejamības novērtēšanu.
- (8) Tāpēc ir svarīgi skaidri definēt paku piegādes pakalpojumus un norādīt, uz kuriem pasta sūtījumiem attiecas minētā definīcija. Tas jo īpaši attiecas uz pasta sūtījumiem, kuri nav korespondence un kurus to svara dēļ parasti izmanto, lai nosūtītu lietas un preces. Tāpēc šai regulai saskaņā ar ierasto praksi būtu jāattiecas uz pasta sūtījumiem, kuru svars ir līdz 31,5 kg, jo viena vidusmēra persona nevar apstrādāt smagākus sūtījumus bez mehāniskām palīgierīcēm. Saskaņā ar pašreizējo praksi un Direktīvu 97/67/EK ikviens pasta pakalpojumu posms, t. i., pasta savākšana, šķirošana un piegāde, būtu jāuzskata par paku piegādes pakalpojumiem. Uz transportu, kas netiek veikts saistībā ar vienu no šiem posmiem, paku piegādes pakalpojumu darbības joma nebūtu attiecināma, jo šajā gadījumā var pieņemt, ka šī darbība ir daļa no transporta nozares.

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīva 97/67/EK par kopīgiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanai (OV L 1, 21.1.1998., 14.–25. lpp.).

- (9) Galatarifus nosaka, pamatojoties uz daudzpusējiem un divpusējiem nolīgumiem starp vispārējā pakalpojuma sniedzējiem, un tie nodrošina, ka galamērķa valsts vispārējā pakalpojuma sniedzējam tiek samaksāts par pakalpojumu, kas sniegts izcelsmes valsts vispārējā pakalpojuma sniedzējam. Galatarifi būtu jānosaka tā, lai tie ietvertu gan Direktīvas 97/67/EK 2. panta 15. punktā definētās galamaksas, ko piemēro vēstuļpasta sūtījumiem, gan ienākošo sūtījumu iekšzemes apstrādes tarifus, ko piemēro pakām.
- (10) Ir nepieciešams, lai valstu regulatīvo iestāžu rīcībā statistikas vajadzībām būtu zināšanas un informācija par paku piegādes pakalpojumu sniedzējiem, kuri darbojas tirgū. Tomēr, lai mazinātu administratīvo slogu maziem paku piegādes pakalpojumu sniedzējiem, kas darbojas tikai valsts vai reģionālajā tirgū, būtu jāpiemēro robežvērtība, pamatojoties uz personu skaitu, kuras nodarbina pakalpojumu sniedzējs un kuras ir iesaistītas paku piegādes pakalpojumu sniegšanā.
- (11) Vieta, kur pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību, būtu jānosaka saskaņā ar Tiesas judikatūru. Ja pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību vairākās vietās, ir svarīgi noteikt, no kuras uzņēmējdarbības veikšanas vietas faktiski sniedz attiecīgo pakalpojumu.
- (12) Sniedzot informāciju valsts regulatīvajai iestādei, ir jāņem vērā, ka paku piegādes pakalpojumu sniedzēji var jau būt snieguši konkrētu informāciju tai pašai valsts regulatīvajai iestādei. Paku piegādes pakalpojumi ir svarīgi mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un privātpersonām, un viņiem būtu jābūt iespējai viegli salīdzināt dažādus pakalpojumu sniedzējus. Tāpēc būtu skaidri jādefinē pakalpojumi, attiecībā uz kuriem vispārējā pakalpojuma sniedzējiem būtu jāiesniedz tarifi. Komisijai šie tarifi būtu jāpublicē īpašā tīmekļa vietnē, un valstu regulatīvajām iestādēm tie būtu jāizmanto kopā ar šos tarifus pamatojošajiem regulāri un konfidenciali iesniegtajiem galatarifiem, lai novērtētu pārrobežu paku piegādes pakalpojumu tarifu cenu pieejamību. Paku piegādes pakalpojumu sniedzēji, kas nav vispārējā pakalpojuma sniedzēji, var salīdzināmā veidā brīvprātīgi sniegt savas valsts regulatīvajai iestādei tarifus attiecībā uz tādiem pašiem sūtījumiem ar noteikumu, ka šādi sūtījumi tiek piegādāti adresāta dzīvesvietā vai citā atrašanās vietā.
- (13) Uz atsevišķiem pasta sūtījumiem sakarā ar to mazo izmēru un parametriem nebūtu jāattiecinā pienākumi attiecībā uz tarifu pārredzamību. Tāpēc pasta sūtījumiem, uz kuriem attiecas šie pienākumi, būtu jābūt vismaz 20 mm platiem.
- (14) Valsts regulatīvajām iestādēm, ik gadu novērtējot tarifu cenu pieejamību, būtu jābalstās uz objektīviem kritērijiem, piemēram, izcelsmes valsts vispārējā pakalpojuma sniedzēja un galamērķa valsts vispārējā pakalpojuma sniedzēja iekšzemes tarifiem un galatarifiem. Šos kopīgos kritērijus var papildināt ar citiem kritērijiem, kas ir īpaši svarīgi, lai attiecīgos tarifus varētu izskaidrot, piemēram, īpašas transporta vai apstrādes izmaksas un divpusēji sūtījumu apjomi starp dažādiem paku pārrobežu piegādes pakalpojumu sniedzējiem.
- (15) Vienotie tarifi par pārrobežu piegādēm uz divām vai vairākām dalībvalstīm var būt svarīgi, lai aizsargātu reģionālo un sociālo kohēziju. Šajā kontekstā būtu jāņem vērā, ka e-komercija mazapdzīvotiem apgabaliem sniedz jaunas iespējas piedalīties ekonomiskajā dzīvē. Tāpēc, novērtējot paku piegādes pakalpojumu cenu pieejamību, ir pilnībā jāņem vērā visi vienotie tarifi.
- (16) Būtiskas atšķirības starp paku piegādes pakalpojumu iekšzemes un pārrobežu tarifiem būtu jāpamato ar objektīviem kritērijiem, piemēram, papildu transporta izmaksām un

samērīgu peļņas daļu. Vispārējā pakalpojuma sniedzējiem, kuri sniedz paku piegādes pakalpojumus, būtu bez kavēšanās jāsniedz šāds pamatojums.

- (17) Lai nodrošinātu pārredzamību visā Savienībā, valsts regulatīvās iestādes veiktā analīze jāiesniedz pārējo dalībvalstu regulatīvajām iestādēm un Komisijai. Valstu regulatīvajām iestādēm un Komisijai ir jānodrošina konfidencialitāte. Komisija var arī prasīt, lai Eiropas regulatoru grupa pasta pakalpojumu nozarē sniedz ES mēroga analīzi, pamatojoties uz valstu sniegto informāciju.
- (18) Vispārējā pakalpojuma sniedzēji, kuri sniedz paku piegādes pakalpojumus, var noslēgt divpusējus un daudzpusējus nolīgumus par galatarifiem un var izveidot citas programmas, lai atvieglotu savu piegādes tīklu savienojamību. Lai piemērotu nediskriminēšanas principus, daudzpusēju nolīgumu pušu izmantotajiem galatarifiem būtu jābūt vienlīdz piekļūstamiem konkurējošiem paku piegādes pakalpojumu sniedzējiem. Atsevišķos gadījumos var būt pamatoti, ka galatarifi, kas jāmaksā paku piegādes pakalpojumu sniedzējiem, kuri nav nolīgumu puses, pārsniedz galatarifus, kas jāmaksā vispārējā pakalpojuma sniedzējiem, kuri ir šādu nolīgumu puses. Tā var būt gadījumos, kad daudzpusēja galatarifu nolīguma puses var pierādīt, ka izcelsmes valsts pakalpojumu sniedzēja, kurš nav nolīguma puse, maksātie galatarifi nesedz nolīguma izveides, darbības un administrēšanas izmaksas, papildu izmaksas, kas radušās, pieņemot un apstrādājot sūtījumus no nenorādītiem paku piegādes pakalpojumu sniedzējiem, un citas tamlīdzīgas izmaksas.
- (19) Praksē un operatīvu iemeslu dēļ būtu jānodrošina, ka piekļuves punkts ir ienākošā pasta sūtījumu apmaiņas vieta, kas ir birojs vai telpas, ko vispārējā pakalpojuma sniedzēji galamērķa dalībvalstī izvēlas pasta sūtījumu nodošanai, izņemot korespondenci.
- (20) Valstu regulatīvajām iestādēm vajadzētu būt tiesīgām iedarbīgi īstenot pārraudzību un panākt atbilstību šīs regulas noteikumiem, un šajā sakarā piemērot faktiskus finansiālus vai administratīvus sodus minēto prasību neievērošanas gadījumos.
- (21) Tā kā paku piegādes pakalpojumu tirgi strauji mainās, Komisijai ir atkārtoti jānovērtē šīs regulas lietderība un efektivitāte un regulāri jāiesniedz ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei. Vajadzības gadījumā Eiropas Parlamentam un Padomei kopā ar minēto ziņojumu iesniedz regulas pārskatīšanas priekšlikumus.
- (22) Lai nodrošinātu vienādus īstenošanas nosacījumus attiecībā uz paku piegādes pakalpojumu sniedzēju pienākumu iesniegt informāciju valstu regulatīvajām iestādēm, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras, lai tā varētu izveidot veidlapu šādas informācijas iesniegšanai. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011⁵.
- (23) Šī regula atbilst jo īpaši Eiropas Savienības Pamattiesību hartā atzītajām pamattiesībām un principiem un būtu jāpiemēro saskaņā ar šīm tiesībām un principiem.

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. – 18. lpp.).

- (24) Uz personas datu apstrādi saistībā ar šo regulu attiecas Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2016/680⁶ un Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/679⁷.
- (25) Tā kā šīs regulas mērķus, proti, ieviest regulatīvos principus un noteikumus, kas vajadzīgi, lai uzlabotu regulatīvo uzraudzību, uzlabotu cenu pārredzamību un noteiktu konkrētus principus attiecībā uz paku pārrobežu piegādes pakalpojumiem, kam jāsekmē konkurence, nevar pietiekami labi sasniegt dalībvalstu līmenī un tāpēc, ņemot vērā to mērogu un ietekmi, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā izklāstīts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minētā mērķa sasniegšanai,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

INODAĻA

Priekšmets un definīcijas

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu papildus Direktīvas 97/67/EK noteikumiem paredz īpašus noteikumus attiecībā uz:

- (a) regulatīvo uzraudzību saistībā ar paku piegādes pakalpojumiem;
- (b) konkrētu paku pārrobežu piegādes pakalpojumu tarifu un galatarifu pārredzamību, kā arī konkrētu pārrobežu tarifu cenu pieejamības novērtēšanu;
- (c) pārredzamu un nediskriminējošu piekļuvi konkrētiem paku pārrobežu piegādes pakalpojumiem un/vai infrastruktūrai.

2. pants

Definīcijas

- 1. Šīs regulas vajadzībām piemēro Direktīvas 97/67/EK 2. panta definīcijas.
- 2. Papildus 1. punktā minētajām izmanto šādas definīcijas:
 - (a) “paku piegādes pakalpojumi” ir pakalpojumi, kas saistīti ar pasta sūtījumu savākšanu, šķirošanu, pārvadāšanu un sadali, izņemot korespondenci; pārvadāšanu pašu par sevi neuzskata par paku piegādes pakalpojumu; par paku piegādes pakalpojumu neuzskata šādu sūtījumu piegādi, kas ir smagāki par 31,5 kg;

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Direktīva (ES) 2016/680 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV L 119, 4.5.2016., 0089. – 0131. lpp.).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 27. aprīļa Regula (ES) 2016/679 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (Vispārīgā datu aizsardzības regula) (OV L 119, 4.5.2016., 1. – 88. lpp.).

- (b) “paku piegādes pakalpojumu sniedzējs” ir uzņēmums, kas sniedz vienu vai vairākus paku piegādes pakalpojumus;
- (c) “galatarifi” ir izcelsmes valsts vispārējā pakalpojuma sniedzēja maksājumi galamērķa valsts vispārējā pakalpojuma sniedzējam par paku pārrobežu piegādes pakalpojumu izmaksām galamērķa dalībvalstī.

II NODAĻA

Regulatīvā uzraudzība

3. pants

Informācijas sniegšana

1. Visi paku piegādes pakalpojumu sniedzēji tās dalībvalsts regulatīvajai iestādei, kurā tie veic uzņēmējdarbību, iesniedz šādu informāciju:
 - (a) pakalpojumu sniedzēja nosaukums, tā juridiskais statuss un forma, reģistrācijas numurs komercreģistrā vai līdzīgā reģistrā, PVN maksātāja numurs, uzņēmuma adrese un kontaktpersona;
 - (b) pakalpojumu sniedzēja piedāvāto pakalpojumu veids;
 - (c) pakalpojumu sniedzēja vispārīgie pārdošanas noteikumi, tostarp detalizēts apraksts par sūdzību procedūru.
2. Par visām pirmajā apakšpunktā minētās informācijas izmaiņām paku piegādes pakalpojumu sniedzēji valsts regulatīvo iestādi informē 30 dienu laikā.
3. Katru gadu līdz 31. martam visi paku piegādes pakalpojumu sniedzēji tās dalībvalsts regulatīvajai iestādei, kurā tie veic uzņēmējdarbību, iesniedz šādu informāciju:
 - (a) paku piegādes pakalpojumu gada apgrozījums iepriekšējā kalendārajā gadā tajā dalībvalstī, kurā pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību, sadalot paku piegādes pakalpojumus iekšzemes, ienākošajos un izejošajos pārrobežu pasta sūtījumos;
 - (b) iepriekšējā kalendārā gada dati par personu skaitu, kuras nodarbina pakalpojumu sniedzējs un kuras iesaistītas paku piegādes pakalpojumu nodrošināšanā dalībvalstī, kurā pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību;
 - (c) iepriekšējā kalendārā gada dati par to pasta sūtījumu skaitu, kas nav korespondence un kas nav smagāki par 31,5 kg, un kas apkalpoti dalībvalstī, kurā pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību, sadalot tos iekšzemes, ienākošajos un izejošajos pārrobežu pasta sūtījumos.
4. Komisija ar īstenošanas aktu nosaka veidlapu, ar kuru iesniedzama šā panta 1. punktā minētā informācija. Minēto īstenošanas aktu pieņem saskaņā ar 9. pantā minēto pārbaudes procedūru.

5. Valsts regulatīvās iestādes var noteikt informācijas prasības papildus 1. un 2. punktā minētajām prasībām, ja tās ir nepieciešamas, lai nodrošinātu atbilstību šai regulai.
6. Panta 1. un 2. punktā noteiktie pienākumi neattiecas uz paku piegādes pakalpojumu sniedzēju, kas nodarbina mazāk nekā 50 personas, ja vien šis pakalpojumu sniedzējs neveic uzņēmējdarbību vairāk nekā vienā dalībvalstī.

4. pants

Tarifu pārredzamība un galatarifi

1. Vispārējā pakalpojuma sniedzēji, kuri sniedz paku piegādes pakalpojumus, tās dalībvalsts regulatīvajai iestādei, kurā tie veic uzņēmējdarbību, iesniedz tādu tarifu publisko sarakstu, ko no katra kalendārā gada 1. janvāra piemēro to pasta sūtījumu piegādei, kuri ietilpst pielikumā minētajās kategorijās. Šo informāciju sniedz vēlākais katra kalendārā gada 31. janvārī.
2. Valstu regulatīvās iestādes nekavējoties un vēlākais līdz katra kalendārā gada 28. februārim Komisijai iesniedz tarifu publiskos sarakstus, kas iegūti saskaņā ar 1. punktu. Komisija vēlākais katra kalendārā gada 30. aprīlī tos publicē īpašā tīmekļa vietnē.
3. Vispārējā pakalpojuma sniedzēji, kuri sniedz paku piegādes pakalpojumus, valsts regulatīvajai iestādei iesniedz galatarifus, ko no katra kalendārā gada 1. janvāra piemēro pasta sūtījumiem, kuru izcelsme ir citās dalībvalstīs. Šo informāciju sniedz vēlākais katra kalendārā gada 31. janvārī.
4. Galatarifus, kas iegūti saskaņā ar 3. punktu, valstu regulatīvās iestādes vēlākais līdz katra kalendārā gada 28. februārim iesniedz Komisijai un izcelsmes dalībvalstu regulatīvajām iestādēm.

5. pants

Tarifu cenu pieejamības novērtēšana

1. Valsts regulatīvā iestāde 3 mēnešu laikā pēc attiecīgās informācijas saņemšanas novērtē, vai pārrobežu tarifiem, kas iekļauti saskaņā ar 4. panta 1. punktu iegūtajos tarifu publiskajos sarakstos, cenas ir pieejamas. Minētajā novērtējumā jo īpaši ņem vērā šādus elementus:
 - (a) izcelsmes dalībvalsts un galamērķa dalībvalsts iekšzemes tarifi salīdzināmiem paku piegādes pakalpojumiem;
 - (b) galatarifi, kas iegūti saskaņā ar 4. panta 3. punktu;
 - (c) jebkāda vienota tarifa piemērošana divām vai vairākām dalībvalstīm.
2. Ja valsts regulatīvā iestāde secina, ka 1. punktā minētie pārrobežu tarifi nav pieejami, tā vispārējā pakalpojuma sniedzējam pieprasa nepieciešamo papildu informāciju un/vai pamatojumu attiecībā uz šiem tarifiem.
3. Vispārējā pakalpojuma sniedzējs 2. punktā minēto informāciju un/vai pamatojumu valsts regulatīvajai iestādei sniedz 15 darba dienu laikā pēc pieprasījuma saņemšanas.
4. Valsts regulatīvā iestāde savu novērtējumu, tostarp visu informāciju un/vai pamatojumu, kas sniegts saskaņā ar 3. punktu, iesniedz Komisijai, pārējo dalībvalstu

valsts regulatīvajām iestādēm un novērtējuma iesniedzējas regulatīvās iestādes dalībvalstī – iestādēm, kam uzticēta konkurences tiesību īstenošana. Komisijai iesniedz arī minētā novērtējuma nekonfidenciālu versiju. Šo informāciju sniedz vēlākais katra kalendārā gada 31. martā.

5. Komisija vēlākais katra kalendārā gada 30. aprīlī īpašā tīmekļa vietnē publicē novērtējuma nekonfidenciālo versiju, ko saskaņā ar 4. punktu iesniegušas valstu regulatīvās iestādes.

6. pants

Pārredzama un nediskriminējoša pārrobežu piekļuve

1. Ja vispārējā pakalpojuma sniedzēji, kas sniedz paku piegādes pakalpojumus, noslēdz daudzpusējus nolīgumus par galatarifiem, tie apmierina visus pamatotos pieprasījumus par piekļuvi visiem tādiem tīkla elementiem un saistītajai infrastruktūrai, kā arī attiecīgajiem pakalpojumiem un informācijas sistēmām, kas nepieciešami paku pārrobežu piegādes pakalpojumu sniegšanai.
2. Nodrošināmais piekļuves punkts ir ienākošā pasta sūtījumu apmaiņas vieta galamērķa dalībvalstī.
3. Vispārējā pakalpojuma sniedzēji, kas minēti 1. punktā, publicē standartpiedāvājumu. Standartpiedāvājumā ietver visus attiecīgos saistītos noteikumus un nosacījumus, tostarp cenas.
4. Standartpiedāvājumā ietver visus komponentus, kas nepieciešami piekļuvei, kā minēts 1. punktā, tostarp jebkādos nosacījumus, kas ierobežo piekļuvi pakalpojumiem un/vai to izmantošanu, ja dalībvalstis atļauj šādus nosacījumus saskaņā ar Savienības tiesību aktiem.
5. Pirms standartpiedāvājuma publicēšanas tas jāapstiprina valsts regulatīvajai iestādei. Valsts regulatīvā iestāde vajadzības gadījumā var noteikt izmaiņas standartpiedāvājumā, lai īstenotu šajā regulā noteiktos pienākumus.
6. Vispārējā pakalpojuma sniedzēji, kas minēti 1. punktā, pēc pieprasījuma un pamatojoties uz standartpiedāvājumu, vēlākais vienu mēnesi pēc pieprasījuma saņemšanas izsaka individuālu piedāvājumu paku piegādes pakalpojumu sniedzējam, kurš pieprasa piekļuvi saskaņā ar minēto punktu. Vispārējā pakalpojuma sniedzēji, kas saņem piekļuves pieprasījumu, un pakalpojumu sniedzēji, kas pieprasa piekļuvi, godprātīgi veic pārrunas.
7. Ja, pamatojoties uz 6. punktā minēto individuālo piedāvājumu, vienošanās netiek panākta, paku piegādes pakalpojumu sniedzējs, kurš pieprasa piekļuvi, vispārējā pakalpojuma sniedzēja individuālo piedāvājumu var iesniegt valsts regulatīvajai iestādei. Valsts regulatīvā iestāde vajadzības gadījumā groza individuālo piedāvājumu, lai īstenotu šajā pantā paredzētos pienākumus.
8. Faktisko piekļuvi nodrošina saprātīgā laikposmā, kas nepārsniedz trīs mēnešus pēc līguma noslēgšanas.

III NODAĻA

Īstenošana, pārskatīšana un stāšanās spēkā

7. pants
Sankcijas

Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka tās īsteno. Paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un atturošas.

Dalībvalstis līdz XX par minētajiem noteikumiem informē Komisiju un nekavējoties informē to par turpmākiem grozījumiem, kas ietekmē šos noteikumus.

8. pants
Pārskatīšana

Līdz 2019. gada XX. XX un pēc tam ik pēc četriem gadiem Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai iesniedz novērtējuma ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, vajadzības gadījumā pievienojot priekšlikumu tās pārskatīšanai.

Komisija novērtē vismaz šādus elementus:

- (a) vai ir uzlabojusies paku pārrobežu piegādes pakalpojumu cenu pieejamība, tostarp lietotājiem attālos vai mazapdzīvotos reģionos;
- (b) cik lielā mērā vispārējā pakalpojuma sniedzēji, kuri sniedz paku piegādes pakalpojumus, ir lielajiem klientiem, kā minēts 6. pantā, nodrošinājuši pārredzamu un nediskriminējošu pārrobežu piekļuvi;
- (c) cik grūti valstu regulatīvajām iestādēm ir bijis piemērot šo regulu;
- (d) kāds progress ir panākts citās iniciatīvās vienotā tirgus pilnveidei paku piegādes pakalpojumu jomā.

9. pants
Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Pasta direktīvas komiteja, kas izveidota ar Direktīvas 97/67/EK 21. pantu. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

10. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs